

Intervju s Prelatom: „Svetost nije nešto za superžene ili supermuškarce, to je za ljude od krvi i mesa”

Monsinjur Fernando Ocáriz razgovarao je s časopisom Semana tijekom svog nedavnog putovanja u Kolumbiju. Među ostalim temama govorio je o otvaranju Katoličke Crkve i krizi zvanja u svijetu. Naglasio je važnost ponovnog stjecanja nade.

18.09.2024.

Na 50. obljetnicu kateheze svetog Josemarije u Americi ponovno posjećujete regiju. Mislite li da je stvarnost Opusa Dei u ovim zemljama bliska Escrivinom snu?

Kad je sveti Josemaría bio u Americi, poticao nas je da sanjamo o velikim pustolovinama kršćanske službe. Ne ignorirajući poteškoće i ljudske pogreške, zahvaljujem Bogu za razvoj Opusa Dei u Kolumbiji i ostatku kontinenta. Istodobno, Božja nam logika dopušta da ljudske rezultate, brojke i vanjske uspjehe ili neuspjehe gledamo s više perspektive, budući da je bitno olakšati susret s Isusom Kristom u srcima mnogih ljudi, a to može učiniti samo Bog i samo On to može vidjeti.

Što očekujete od Opusa Dei u sljedećih 50 godina?

Projicirano u vremenu, želio bih da Opus Dei bude propagator prijateljstva, vjere koja se očituje u djelima, slobode duha i kreativnosti za provođenje evangelizacijske misije Crkve i suradnje u izgradnji pravednog društva.

Od čega se sastoji služba koju član Djela – kako se još naziva Opus Dei – može pružiti Crkvi?

Specifični poziv članova Opusa Dei – od kojih su velika većina laici, samo 2 posto svećenici – poziva na osobni susret s Kristom u obitelji, na poslu, u društvenim odnosima, znajući da je potraga za svetošću ne nešto za superžene ili supermuškarce, već za ljude od krvi i mesa, s uspjesima i greškama. „Svetost nasred ulice” koju je propovijedao sveti Josemaría potiče nas da tražimo dostojanstvena

rješenja za probleme svakog konteksta i svakog vremena.

Koja je ili bi trebala biti uloga laika u Crkvi?

Kao što je Drugi vatikanski koncil naglasio, zadaća kršćanskog oživljavanja zemaljskih zbivanja pripada laicima po njihovu vlastitom pozivu: to jest radu, obitelji, trgovini, kulturi itd. Njegova je uloga doprinositi posvećenju svijeta, odražavajući malo ljubavi Kristove na svakom mjestu i u svakoj okolnosti; a tu je još dug put. Mislim, primjerice, na formaciju laika u bioetici ili socijalnoj pravdi, na njihovu svijest da su protagonisti evangelizacije. Poslanje laika nije ograničeno na “zauzimanje položaja” u crkvenim strukturama.

Godine 1946., kada je sveti Josemaría zatražio pravno odobrenje Opusa Dei, rečeno mu je da je stigao stoljeće ranije.

Uzimajući u obzir blizinu Djela njegovoj prvoj stotoj obljetnici, mislite li da je reforma njegovih statuta, koju je zatražila Sveta Stolica, povezana s tim odgovorom danim utemeljitelju?

Godine 1946. Opus Dei osnovan je u četiri zemlje, a danas je u njih 70. Tada je poruka usmjerena posebno laicima o traženju svetosti usred svijeta bila iznenađujuća i djelovala anticipativno, unatoč svojim korijenima u Evandjelju. Uvjeravam vas da se trenutna izmjena statuta koju je tražio Sveti Otac provodi upravo s ovim temeljnim kriterijem prilagodbe karizmi, koja se danas više razumije i dijeli. Pravo, toliko potrebno, prati život, utjelovljenu poruku, da pruži podršku i kontinuitet životu.

Većina članova Opusa Dei su žene, od kojih je većina udana. Kako dati

više sjaja onima koji svoj život predaju Bogu kroz brak?

Brak je put svetosti: u Opusu Dei svi članovi – oženjeni, samci ili oni u celibatu – dijele isti poziv, poslanje i odgovornost. Oženjeni žive sa sviješću da njihova ljubav prema Bogu prolazi kroz njihovu obitelj, njihove prijatelje i posao koji obavljaju u svijetu. Ovo ima golem potencijal transformacije usluga. Što se tiče žena, koje su, kako ističete, većina, sveti Josemaría je shvatio da je bez njih Djelo nepotpuno. Opus Dei ne bi bio shvaćen bez njihovog nezamjenjivog doprinosa, kao što se bez njih ne može razumjeti obitelj, svijet rada ili društveni život.

Papa Franjo istaknuo je krizu zvanja kao „krvarenje za Crkvu”. Od mladosti ste predali svoj život Bogu i kasnije postali svećenik. Zašto je ljudima danas teže

razmišljati o pozivu na apostolski celibat?

Današnji svijet suočava se s izazovom ponovnog vjerovanja u predanost; u ljubavi prema životu koji ispunjava radošću i slobodom. Za mnoge se predanost čini kao granica, dok u stvarnosti Bog uvijek otvara svijetle horizonte. Rekao bih da je bitno obnoviti krepost nade.

„U Crkvi ima mjesta za sve”, rekao je papa Franjo na Svjetskom danu mladih 2023. u Lisabonu. Što točno znači ta otvorenost i kako Opus Dei može prenijeti tu poruku?

Sam sveti Pavao tvrdi da Bog želi da se svi spase i dođu do spoznaje istine. Papa je tu univerzalnost istaknuo kao središnju okosnicu svoga učenja. Sveti Josemaría govorio je svojoj duhovnoj djeci o raširenim rukama prema svima. U vremenu polarizacije, podjela i zidova, Kristovi

sljedbenici imaju vrlo jasan put koji trebaju slijediti.

U Opusu Dei ima ljudi svih dobi. Što možete učiniti, kao otac i prelat, da potaknete međugeneracijsku suradnju u Djelu?

U mojoj kući, u Rimu, živimo zajedno od osobe koja ima 102 godine do druge osobe koja je još uvijek u svojim 30-ima. Između ostalog, stariji daju svoje iskustvo, mladi svoj entuzijazam i svoju vitalnost. S međugeneracijskom suradnjom trebamo se suočiti s ljubavlju, znajući da ono ponekad uključuje žrtve s obje strane.

Neki ljudi iz Opusa Dei prepoznati su po svojim doprinosima društvu, kao što su škole, sveučilišta i socijalni rad. Međutim, oni se također suočavaju s pričama protiv njih. Što mislite zašto

nastaju te priče i kako im se suprotstaviti?

Ponekad mislim da nam ovi narativi koje spominjete pomažu da se pročistimo od iskušenja da mislimo da ne trebamo ništa ispravljati i još više da se osjećamo zadovoljnima. Kao i svi, trebamo razmišljati o dobru koje želimo učiniti i što konkretno činimo. Naš nas je osnivač, zapravo, upozorio da Djelo mora živjeti „bez ljudske slave“.

S druge strane, prirodno je da postoje različite vizije jer postoji mnogo načina kako se stvari rade i razumiju. Suprotna mišljenja mogu biti od pomoći kada su iskrena; omogućuju nam da tražimo oprost i ispravimo se. Želio bih da svatko tko dođe na ove aktivnosti vidi da se radi o sijanju mira i radosti.

Osobno sam sretan što vidim da gotovo svaki dan u godini primamo zahtjeve za prijem u Opus Dei od

ljudi koji su prethodno bili dio Djela i koji su, iz bilo kojeg razloga, otišli. Ovakva vijest milovanje je Gospodnje, koje u određenom smislu nadilazi pojedine pretjerano dihotomne “narrative”.

Sljedeće godine Jubilej mladih održat će se u Rimu. Što mislite koji je najveći izazov s kojim se mladi danas suočavaju u pristupu Bogu kao privlačnom idealu?

Samo je Krist odgovor na sva pitanja koja mladi danas drže u svojim srcima i da je ljubav Boga Oca, kada mu se otvore, kadra izliječiti rane i slabosti. Možda se prije mi odrasli trebamo zapitati možemo li razumjeti mlade. Logično, svjedočanstvo koherentnog života također je bitno da se pokaže privlačnost života s Kristom.

Pristupite članku u časopisu Semana

Por Nicolás López Martínez.
Redacción: revista Semana

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/intervju-s-prelatom-
svetost-nije-nesto-za-superzene-ili-
supermuskarce-to-je-za-ljude-od-krvi-i-
mesa/](https://opusdei.org/hr-hr/article/intervju-s-prelatom-svetost-nije-nesto-za-superzene-ili-supermuskarce-to-je-za-ljude-od-krvi-i-mesa/) (14.04.2025.)